

- 7 *Curati eos, qui in Quadragesimis confessi, vel non fuerint, praelatus in matriculis cur tradere debeant.*
- 8 *Meretrices preceptum confessionis, vel cōmunionis in Quadragesimis nō admittentes, cur excommunicationes synodales non comprehendant.*
- 9 *Iudex videns, aut suspiciens excommunicationem non medicinalem, ab illa desistere, vel illam tollere etiam durante contumacia potest.*
- 10 *Confessionis tempus semel in anno est subdiciarium.*
- 11 *Confessio alia in voto, alia in re, & quando teneatur ad confessionem in voto.*
- 12 *Contritionis maior necessitas, quàm confessiois.*
- 13 *Baptismus quare in adulto differatur.*
- 14 *Religiosi prater vota, & confessionem, & communionem non obligantur nisi ad ea, ad quæ ceteri homines.*
- 15 *Religiosi simplices, quoties quaque parte anni celebrare ex officio saltem debeant.*
- 16 *Monachis nigris ex regula dñi Benedicti indicata est confessio semel in hebdomada, & quare, & an sub peccato, nu. 17. & 22.*
- 18 *Peccatum ad constituendum, duo requiruntur, & quæ.*
- 19 *Pœna graues quæ; & comestio panis, & aqua non est grauis.*
- 20 *Pœnam tripliciter considerari, secundum Caetan.*
- 21 *Clausula, ipso facto, non excludit sententiam declaratoriam.*

mentalis ea, quæ fit in foro animæ secreto: & dicitur secreta ad excludendâ confessionem generalem, quæ fit in publico. Hæc enim non est sacramentalis, licet in ea sic cōsuetus consequi possit remissionem venialium peccatorum. Dicitur accusatio, cōtra excusantes, vel laudantes se exemplo pharisei. Dicitur suorum peccatorum: quia nō debet esse accusatio alienorum. Dicitur coram sacerdote: quia non per nuncium, vel epistolam, sed in præsentia sacerdotis fieri debet. Per interpretem t autē potest quis confiteri, quando habuerit confessorem ignorantem linguam suam. Dicitur iurisdictionem in eum habere: quia oportet confiteri sacerdoti, & non nisi proprio: qui duplex est; vel ex iurisdictione ordinaria, vt parochialis sacerdos, Episcopus, vel Papa; vel ex iurisdictione delegata ab aliquo istorum trium. Dicitur spe veniæ: quia si alio sine fit veluti ad consultandū, vel ad leuitatē, aut lasciuia, non est illa confessio, nec illud peccatum dictum est in confessione, vt inquit Sylu. in ver. confessio. i. num. 1. quia si fit causa consilii, dicitur consultatio: At si ex lasciuia, uel leuitate, est dissolutio: si uero ad aliquem malum finem, dicitur malignatio. Hæc autem confessio; quo tempore sit necessaria, sciendum est pro intelligentia huius quæst. primum, quòd [inter] cetera ad confessionem requisita, requiritur ut sit festina. Vnde Eccl. 5. habetur: Ne tardes conuerti ad Dominum, & ne differas de die in diem. Subito enim uenit ira illius, & in tempore uindictæ disperdet te, & hoc propter horæ mortis incertitudinem. Vnde ei, qui multa congregauerat, & diuitem se cēsebat, dictum est, Stulte hac nocte repotent animam a te: quæ ergo congregasti, cuius erunt? Tum etiam propter peccatorum accumulationem: Quare Gregor. Peccatum, quod per penitentiam non diluitur, suo pondere ad aliud trahit. Tum propter finalem periculosam conuersionem. Vix enim, aut nūquam potest homo in ægritudine cōteri, quin

De confessionis definitione, & quādo ad eam quis teneatur. Cap. IX.

Confessio sacramentalis variè à variis describitur, sed communiter sic describi solet. Cōfessio t sacramentalis est secreta delinquentis accusatio suorum cōmissorum delictorum, coram sacerdote iurisdictionem in eum habente, spe veniæ consequendæ: & dicitur cōfessio sacra-